

Výměnný pobyt ve Vimercate

Budu si se svým italským partnerem rozumět? Padneme si do oka? Tak zněli naše nejčastější otázky už na letišti v Praze. Byli jsme natěšení, zvědaví, ale možná i trochu nervózní.

Po přiletu do Milánského Bergama, okolo deváté večer, už nás vyhlíželi naše italské rodiny. První večer byl trochu ostýchavý, ale to brzy opadlo a musím říci, že s našimi italskými partnery jsme se dost skamarádili. Druhý den nás čekalo přivítání a prohlídka školy. Škola Liceo Banfi ve Vimercate je ale mnohem větší než naše gymnázium, navštěvuje ji okolo 1200 studentů. Po společném workshopu a hodině italštiny jsme navštívili městskou radnici, která spíše připomínala malý, pěkně zařízený zámek. K obědu jsme měli jak jinak než pizzu v restauraci „Pomodoro e basilico“. Odpoledne jsme vyšli na procházku po Molgora parku. Tří hodinová prohlídka se dvěma anglicky mluvícími průvodci byla sice poměrně vyčerpávající, ale mohli jsme vidět bambusový lesík nebo rybníček s kvákajícími zelenými žabkami. Ovšem síly na večerní Welcome party nám samozřejmě zůstaly. Naši italští kamarádi sami doma připravili občerstvení, mohli jsme tedy ochutnat speciality každé rodiny. Myslím že snad každý si pochutnal na všemožných těstovinových salátech, šunkách nebo dortech a tiramisu.

Ve čtvrtek ráno jsme se opět setkali ve škole. Nejprve jsme se účastnili hodiny matematiky, právě se probíraly logaritmy. Více nás ale nadchl volejbalový turnaj proti našim partnerům. Naše hlasité fandění ale Italům nezabránilo aby nás porazili 3:2 na sety. Odpoledne jsme jeli na výlet do Monzy, podívat se na známý závodní okruh, kde se jezdí Formule 1. Mohli jsme nahlédnout do hlavní místnosti, kde jednají zástupci Formule 1 nebo jsme si stoupli na stupínek vítězů. Ve městě jsme byli provedeni kostelem a muzeem Monzy, byla ale škoda že angličtina s výrazným italským přízvukem naší průvodkyně byla nám všem dosti nesrozumitelná, ovšem její oblíbenou frází „it is a very important, because...“, ale asi nikdy nezapomeneme. Večerní nakupování v Monze ale většina z nás zkrátila na ochutnání italské zmrzliny a večeri v místním „Mekáči“.

Nejvíce očekávaný páteční výlet do Benátek začal nepříjemným ranním deštěm a poměrně chladným počasím. Autobus nás zavezl až na okraj tohoto krásného italského městečka, ale do centra jsme museli pokračovat menší lodí. Tam už na nás čekala sympatická průvodkyně s repráčkem u pasu. Naše prohlídka začala na náměstí sv. Marka s nádhernou bohatě zlacenou bazilikou. A přes mnoho úzkých uliček jsme se dostali k samotnému srdci Benátek – známému mostu Ponte di Rialto. Během rozchodu na oběd někteří z nás neodolali gondolám a svezli se úzkými uličkami mezi domy. Ovšem na sraz určený před Pietou odkud jsme odjížděli jsme snad ani nedoufali že dorazíme všichni. I my jsme chvíli bloudili v labyrintu uliček a malých náměstí. Ale naši italští přátelé nás zachránili.

Sobota byla pro nás netradičně studijní. Ráno každý strávil hodinu výuky se svým italským partnerem – v mém případě to byla hodina náboženství. V Itálii studenti sice chodí do školy i v sobotu a hodina trvá na rozdíl od nás 55 min, ale domů chodí už ve 13 hod. Odpoledne nás čekal výlet do Milána. Po srazu u nádherné fontány jsme byli provedeni po milánském hradě a cestou přes galerii Vittorio Emanuele jsme se dostali k velkému náměstí se známým milánským Dómem. Nejvíce jsme asi byli překvapeni množstvím malých věžiček a soch, kterými se tato velká katedrála pyšní. Ale zajímavý pohled byl i na zvláště tancující natož oděné teenagery zvané Tamari. Pro nedostatek času jsme ale bohužel nestihli podívat se dovnitř Dómu a do známého divadla Lla Scala. Sobotní večer trávil každý jinak, většina z mých spolužáků byla na party, pořádanou našimi partnery. Má italská kamarádka mě ale vzala na Bramborový festival, kde jsme ochutnali italské speciality z brambor.

Neděli trávil každý sám se svou rodinou, ale většinou jsme utvořili skupinky. Někteří se jeli podívat do velkého parku v Monze, jiní k jezeru nebo moři. Ale všichni jsme si to každopádně užili.

Poslední den už nám pomalu začalo docházet, že vlastně pojedeme domů. Ráno nás opět čekala hodina italštiny. Vyrobili jsme s našimi italskými partnery plakáty s fotkami za uplynulý týden, kde nejhezčím byl určen ten o přírodě, ale povedly se všechny. Ovšem odpolední nakupování v nákupním středisku poblíž Vimercate jsme si pořádně vychutnali!! Večer už nás čekala jen večere v restauraci „Il Mulino“, kde nám připravili výborné pizzy. Většina z nás ještě pokračovala do baru poblíž, kde jsme si vychutnali poslední společné chvíle s našimi italskými přáteli.

A už tu bylo úterý ráno, za celý ten týden plný zážitků a legrace jsme se s Italy opravdu spřátelili, tak není divu že při loučení většině z nás tekly slzy po tvářích...

Byl to krásně strávený týden, a už se moc těšíme až nás naši noví přátelé navštíví v dubnu.